

Sygn. akt II AKz 740/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Mirosław Ziąja

Protokolant: Magdalena Bauer

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Andrzeja Kuklisa**

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **P. J. (J.)**

podejrzanym o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.

zażaleń podejrzanego i jego obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 14 grudnia 2015 roku, sygn. akt IV Kp 816/15

w przedmiocie przedłużenia czasu trwania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2015 roku o sygn. IV Kp 816/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach przedłużył okres tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego P. J., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 września 2015 roku sygn. akt IX Kp 586/15, do dnia 17 marca 2016 roku godz. 21.00., opierając się na przepisach art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k. i art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 263 § 2 k.p.k.

Zażalenie na to postanowienie wniósł obrońca podejrzanego, zarzucając obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, a to art. 249 k.p.k. w zw.

z art. 258 k.p.k. przez wyrażenie niezasadnego poglądu, iż istnieje obawa, że podejrzany będzie ukrywał się przed organami ścigania, gdyż na stałe przebywa w Niemczech, gdzie jest zameldowany i pracuje, przez co uniemożliwi to prawidłowy tok postępowania, podczas gdy ta przesłanka byłaby spełniona, gdyby podejrzany wiedział, że toczy się postępowanie przygotowawcze i nie zamierzałby brać w nim udziału i w konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci poręczenia majątkowego w wysokości 8.000 zł oraz dozoru Policji.

Podobne w swej treści argumenty w swym zażaleniu zawarł podejrzany, dodając jednocześnie, że przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, opisał sposób ich popełnienia, a nadto wskazał osoby z którymi współdziałał. Jednocześnie dodał, że stosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania narusza jego prawa jako człowieka, obywatela Niemiec oraz obywatela Unii Europejskiej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione zażalenia nie są zasadne, stąd nie zasługują na uwzględnienie.

Wbrew retoryce wniesionych środków odwoławczych ustalenia faktyczno-prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach zawarte w zaskarżonym postanowieniu, a wskazujące na potrzebę dalszego stosowania wobec podejrzanego środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w oparciu o przepisy art. 249 § 1 k.p.k. oraz art. 258 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.k. zasługują na pełną aprobatę.

Generalnie stwierdzić należy, iż dowody ujawnione dotychczas w sprawie, tak w postaci dokumentów jak i zeznań świadków oraz, mimo pewnej niestabilności, z wyjaśnień przyznającego się do winy podejrzanego, wskazują na duże prawdopodobieństwo, na obecnym etapie postępowania popełnienia przez P. J. zarzucanych mu czynów.

W ocenie sądu odwoławczego powyższe występki, w tym częściowo związane z ich kwalifikowaną formą, uznać należy za wysoce społecznie szkodliwe. W tym też kontekście, a nadto z uwagi na sposób ich popełnienia, deklarowane współdziałanie z innymi osobami, premedytację działania oraz uprzednią wielokrotną karalność podejrzanego, uznać należy, że realne w jego wypadku jest zagrożenie surową karą o jakiej mowa w przepisie art. 258 § 2 k.p.k. Powyższa okoliczność z jednej strony stanowi samoistną przesłankę stosowania środków zapobiegawczych, w tym też tymczasowego aresztowania, a nadto z drugiej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów, skutkować może realną groźbą podejmowania przez podejrzanego P. J. czynności destabilizujących prawidłowy tok toczącego się postępowania karnego.

Podkreślić także trzeba i to, że podejrzany w toku toczącego się postępowania był poszukiwany, a nadto jak trafnie ustalił to Sąd Okręgowy jest on obywatelem Niemiec, na stałe zamieszkującym w tym kraju, co sprawia że nie ma on w Polsce stałego miejsca pobytu w rozumieniu art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k.

Powyższe okoliczności trafnie uznane zostały przez sąd I instancji jako stwarzające podstawę prawną do dalszego stosowania wobec podejrzanego najsurowszego ze środków zapobiegawczych, na kolejny czas oznaczony niezbędny do wykonania czynności dowodowych, w tym też sprawdzających prezentowaną linię obrony, wskazanych we wniosku prokuratora.

Oceny tej nie może zmienić argumentacja zaoferowana w środkach odwoławczych wniesionych tak przez podejrzanego jak i jego obrońcę, związana z faktem, że P. J. jest obywatelem innego państwa unijnego, na którego terytorium stale zamieszkuje oraz pracuje zarobkowo, prowadząc ustabilizowany tryb życia.

Powyższe okoliczności miał w polu widzenia sąd I instancji nadając im należyte znaczenie procesowe. Również to, że podejrzany nie kwestionuje zarzutów i składa wniosek o dobrowolne poddanie się karze, nie dezaktualizuje przynajmniej na obecnym etapie postępowania potrzeby stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania na dalszy czas oznaczony, który to środek aktualnie nie sposób uznać za nadmierny.

Nie znajdując zatem we wniesionych środkach odwoławczych wystarczających argumentów do zmiany zaskarżonego postanowienia zgodnie z intencją skarżących i dostrzegając potrzebę dalszego stosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania, Sąd Apelacyjny postanowił jak w części dyspozytywnej.

Zatem orzeczono jak wyżej.

Z:

- odpis postanowienia doręczyć podejrzanemu oraz jego obrońcy,

- akta zwrócić

Katowice, dnia 30 grudnia 2015 roku.